T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2018 / 318
KARAR NO : 2018 / 380
KARAR TR : 25.6.2018

ÖZET:Davacının 1981 yılındaki çalışmalarının 18 yaşını ikmal etmediği gerekçesi ile hizmet süresinde ve emeklilik işlemlerinde hesaba dahil edilmediğinden bahisle; emeklilik tahsisi yapılmasına ilişkin 19.3.2015 tarihli başvurusunun, 506 sayılı Kanun'un 81. maddesinin (B) bendinde istenilen şartı taşımadığından bahisle reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan davanın; ADLİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : B.K.
Vekili : Av. M.G.P.
Davalı : Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı
Vekili : Av. H.B.B.

O L A Y : Davacı vekili dilekçesinde; müvekkilinin 19.03.2015 tarihinde emeklilik tahsisi için davalı kuruma başvurduğunu ancak 506 sayılı yasanın geçici 81. maddesi şartlarını taşınmadığı gerekçesi ile talebin reddedildiğini; 10.11.1963 tarihinde doğan müvekkilinin 04.03.1981-01.06.1981 tarihleri arası vekil öğretmenlik yaptığını, bu durumun davalı tarafından da kabul edildiğini ve Milli Eğitim Müdürlüğü kayıtlarından anlaşıldığını; Kurumun, müvekkilinin 1981 yılı öncesi çalışmalarını; 18 yaşını ikmal etmediği gerekçesi ile hizmet süresinde ve emeklilik işlemlerinde hesaba dahil etmediğini, oysa bu dönemin sigortalılıktan sayılmasının büyük önemi bulunduğunu; çünkü bu durumda, daha düşük sigortalılık süresi ve pirim ödeme gün sayısı ile emekli olabileceğini, bu halde müvekkilinin başvuru tarihi itibari ile emekliğe hak kazanmış olacağını; SGK'nın vekil öğretmen olarak çalışmayı kabulüne ve ilgili idarenin kayıtlarına, yazılarına rağmen; 1981 öncesi çalışmalarının emeklilik işlemleri hesabına dahil edilmesi talebine; "kamu hizmetinde 18 yaşından küçük çalışma emeklilik için hesaba katılmaz" şeklinde cevap verdiğini, oysa Devlet Memurları Kanununun 18 yaşından küçüğün memur olabilmesini kabul ettiğini, istihdam eden Millî Eğitim Müdürlüğünün de vekil öğretmen atama işlemini geçerli olarak gerçekleştirmiş olduğunu; İlgili idarenin (Milli Eğitim) müvekkiline hizmet gördürmesi karşısında devletin diğer bir idari kurumu elan SGK'nın bundan faydalanması ve yaşlılık aylığı bağlanmamasının dürüstlük kuralları ile bağdaşmadığını ifade ederek; müvekkilinin 1981 tarihi öncesindeki hizmetinin tespitine; emeklilik tahsis talebini reddeden işlemin iptaline; müvekkiline yaşlılık aylığı bağlanmasına; emeklilik aylığı için başvuru tarihi olan 19.03.2015'den itibaren biriken aylığın müvekkiline ödenmesine karar verilmesi istemiyle 1.12.2015 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

ADANA 1.İŞ MAHKEMESİ; 25.5.2016 gün ve E:2015/385, K:2016/285 sayı ile dava dilekçesini özetledikten sonra, " davacının vekil öğretmen olarak çalıştığı taraflar arasındaki hukuki uyuşmazlığın çözümünde 506 sayılı Kanun ve 5510 sayılı Kanunun uygulama yerinin bulunmadığı, idari yargının görevli olduğu anlaşıldığından yargı yolu yanlışlığı nedeniyle dava dilekçesinin reddine karar verilerek aşağıda belirtildiği şekilde hüküm kurmak gerekmiştir.

HÜKÜM: Yukarıda açıklanan nedenlerle;

1-Davada İdare Mahkemesi görevli olduğundan yargı yolu yanlışlığı nedeniyle dava dilekçesinin REDDİNE…" karar vermiş, bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez; İş Mahkemesinin verdiği görevsizlik kararının kesinleşmesi üzerine 01/07/2016 tarihinde Ankara 8. İdare Mahkemesinde, 2016/3045 E., 2016/5117 K. Sayılı dosya ile belirtilen işlemlerin iptali için dava açıldığını, Mahkemenin "iptali istenilen işlemin tebliğ tarihinin bildirilmemesi ve konusu farklı olan iki talebin aynı dilekçe ile istenemeyeceği gerekçesi" ile dilekçe red kararı verdiğini; bunun üzerine yenileme işlemleri gerçekleştirdiklerini ifade ederek; emeklilik tahsis talebini reddeden işlem olan; SGK Başkanlığı Adana Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü Çukurova Sosyal Güvenlik Merkezinin 8.6.2015 tarih 8471609 sayılı işleminin iptaline karar verilmesi istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 8.İDARE MAHKEMESİ; 26.10.2017 gün ve E:2017/2980, K:2017/2931 sayı ile "(…) 5510 Sayılı Kanunun değişik 106. maddesi ile, 142, 143, Ek 36, Geçici 20, 81, 87. maddeleri hariç yürürlükten kaldırılan 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun 1. maddesinde, bu Kanunun amacının, iş kazalarıyla meslek hastalıkları, hastalık, analık, malullük, yaşlılık ve ölüm hallerinde bu Kanunda yazılı şartlarla sosyal sigorta yardımları sağlanması olduğu belirtilmiş; 60. maddesinde, yaşlılık aylığından yararlanma esas ve şartlarına, 61. maddesinde, yaşlılık aylığının hesaplanmasına ilişkin düzenlemelere yer verilmiş, 134. maddesinde de, bu Kanunun uygulanmasından doğan uzlaşmazlıkların yetkili iş mahkemelerinde veya bu davalara bakmakla görevli mahkemelerde görüleceği kuralı yer almıştır.

01.10.2008 tarihinden itibaren yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası

Kanununun 1. maddesinde, bu Kanunun amacının, sosyal sigortalar ile genel sağlık sigortası bakımından kişileri güvence altına almak, bu sigortalardan yararlanacak kişileri ve sağlanacak hakları, bu haklardan yararlanma şartları ile finansman ve karşılanma yöntemlerini belirlemek, sosyal sigortaların ve genel sağlık sigortasının işleyişi ile ilgili usul ve esasları düzenlemek olduğu belirtilmiş; 28. maddesinde yaşlılık sigortasından yararlanma şartlarına, 29. maddesinde yaşlılık aylığının hesaplanmasına ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir. Kanunun "Uyuşmazlıkların Çözüm Yeri" başlıklı 101. maddesinde ise, bu Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıkların iş mahkemelerinde görüleceği kurala bağlanmıştır.

Dosyanın incelenmesinden; davacı tarafından, emeklilik tahsisi yapılmasına ilişkin 19.03.2015 tarih ve 1533479 sayılı başvurusunun, 506 sayılı Kanun'un 81. maddesinin (B) bendinde istenilen şartı taşımadığından bahisle reddi reddi üzerine görülen davanın açtığı anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlığın, Sosyal Sigortalar Kurumu sigortalısı olan davacının, 506 sayılı Kanun'a göre yaşlılık aylığı bağlanması talebine ilişkin olduğu anlaşılmakla, 5510 sayılı Kanunun yukarıda belirtilen 101. maddesi hükmü karşısında, davanın görüm ve çözümünde idari yargı yerinin değil, adli yargı yerinin (iş mahkemelerinin) görevli bulunduğu sonucuna varılmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 15/1 -a maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddine…" karar vermiş, bu karar istinaf yoluna başvurulmaksızın kesinleşmiş; davacı vekilinin talebi üzerine İdare Mahkemesince 13.4.2018 tarihli üst yazıyla gönderilen dosya 30.4.2018 tarihinde kayıtlara girmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Ahmet Tevfik ERGİNBAY, Süleyman Hilmi AYDIN, Aydemir TUNÇ ve B.K.'un katılımlarıyla yapılan 25.06.2018 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde, "Davacı tarafından, emeklilik tahsisi yapılmasına ilişkin 19.3.2015 tarih ve 1533479 sayılı başvurusunun, 506 sayılı Kanun'un 81. maddesinin (B) bendinde istenilen şartı taşımadığından bahisle reddine ilişkin 08.06.2015 tarih ve 8471609 sayılı Çukurova Sosyal Güvenlik Merkezi işleminin iptali" istemi yönünden olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, idari yargı dosyasının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece, dosya içerisinde adli yargı dosyasının bir örneği ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği, sonuçta usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacının 1981 yılındaki çalışmalarının 18 yaşını ikmal etmediği gerekçesi ile hizmet süresinde ve emeklilik işlemlerinde hesaba dahil edilmediğinden bahisle; emeklilik tahsisi yapılmasına ilişkin 19.3.2015 tarih ve 1533479 sayılı başvurusunun, 506 sayılı Kanun'un 81. maddesinin (B) bendinde istenilen şartı taşımadığından bahisle reddine ilişkin 08.06.2015 tarih ve 8471609 sayılı Çukurova Sosyal Güvenlik Merkezi işleminin iptali istemiyle açılmıştır.

5434 sayılı T.C.Emekli Sandığı Kanununun, 5510 sayılı Kanunun 106. maddesi ile mülga 12 maddesinde; "Bu kanunla tanınan haklardan aşağıda (I) işaretli fikrada yazılı yerlerde çalışanlardan, Türk uyruğunda olmak ve 18 yaşını bitirmiş bulunmak şartıyla, (II) işaretli fikrada gösterilenler faydalanırlar" denilmiştir.

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun "Bu Kanundan önce yürürlükte bulunan sosyal güvenlik kanunlarına tâbi geçen çalışmalar için bağlanacak aylıkların hesabı" başlıklı geçici 2. Maddesinin ilk paragrafında; "Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce 17/7/1964 tarihli ve 506 sayılı, 2/9/1971 tarihli ve 1479 sayılı, 17/10/1983 tarihli ve 2925 sayılı, bu Kanunla mülga 17/10/1983 tarihli ve 2926 sayılı kanunlara tabi olanlara bağlanacak yaşlılık aylıkları aşağıdaki şekilde hesaplanır:" denilmiş, maddenin (c) fikrasının son bendinde ise, " Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce sigortalı veya iştirakçi olup, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra aylık talebinde bulunanlardan, farklı sosyal güvenlik kurumlarına ya da bu Kanunda belirtilen sigortalılık hallerinden birden fazlasına tabi olanlara aylık bağlanmasına esas alınacak kanun, bu Kanunla mülga 2829 sayılı Kanun hükümlerine göre tespit olunur ve bunlar hakkında, bu Kanunun geçici maddelerindeki hükümler uygulanır. Ancak, bunlardan bu Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamına girmeyenlere 5434 sayılı Kanun hükümleri uygulanmaz. Bu Kanunla mülga 2829 sayılı Kanuna göre 5434 sayılı Kanun hükümleri uygulanması gerekenlerden, bu Kanunun geçici 4üncü maddesi kapsamına girmeyenler için, bu maddenin birinci fikrasının (a) ve (b) bentleri esas alınır. (a) bendi hükümlerinin uygulamasına esas alınacak kanun, bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fikrasının (c) bendi kapsamında geçen süreler hariç, bu Kanunla mülga 2829 sayılı Kanun hükümlerine göre belirlenir. Bu Kanuna tabi hizmetlerle 506 sayılı Kanunun geçici 20 nci maddesine tabi sandıklarda geçen hizmetlerin birleştirilmesinde de bu fikra hükümleri esas alınmak suretiyle bu Kanunla mülga 2829 sayılı Kanun hükümleri uygulanır." hükmüne yer verilmiştir.

5510 sayılı Yasa'nın 106. Maddesinin 5.fikrası ile yürürlükten kaldırılan 24/5/1983 tarihli ve 2829 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumlarına Tabi Olarak Geçen Hizmetlerin Birleştirilmesi Hakkında Kanunun, 1.maddesinde;Kanunun amacının; çeşitli sosyal güvenlik kurumlarına tabi olarak geçen hizmet sürelerinin birleştirilmesi suretiyle ilgililerin sosyal güvenliklerinin sağlanması usul ve esaslarının düzenlenmesi olduğu; 2.maddesinde; Kanunun, T.C. Emekli Sandığına, Sosyal Sigortalar Kurumuna, Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumuna, 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun geçici 20 inci maddesine göre kurulan emekli sandıklarına, tabi çeşitli hizmet süreleri bulunanların emeklilik, malullük, yaşlılık ve bölümleri halinde kendilerine ve hak sahiplerine sağlanacak hakları kapsadığı; 4.maddesinde; kurumlara tabi çeşitli işlerde çalışmış olanların hizmet sürelerinin, aynı tarihlere rastlamamak kaydıyla bu Kanuna göre aylık bağlanmasına hak kazanıldığında birleştirileceği, ancak, hizmet süreleri toplamının aylık bağlanmasına

yeterli olmaması halinde, bu Kanun hükümlerinin uygulanmayacağı belirtilmiş; "Aylığı bağlayacak kurum" başlıklı 8.maddesinde; "Birleştirilmiş hizmet süreleri toplamı üzerinden, ilgililere; son yedi yıllık fiili hizmet süresi içinde fiili hizmet süresi fazla olan kurumca, hizmet sürelerinin eşit olması halinde ise eşit hizmet sürelerinden sonuncusunun tabi olduğu kurumca, kendi mevzuatına göre aylık bağlanır ve ödenir."

Ancak, malullük, ölüm, 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanununa göre yaş haddinden re'sen emekli olma (Ek ibare: 27/1/2000 - 4505/1 md.) süresi kanunla belirlenen vazifelere atanma veya seçilme ve bağlı oldukları kurumun kanunla değiştirilmesi hallerinde ilgililere hizmet sürelerinden sonuncusunun tabi olduğu kurumca,kendi mevzuatına göre aylık bağlanır." hükmüne; Uygulanacak esaslar" başlıklı 10.maddesinde; "Bu Kanun uyarınca bağlanacak aylıkların ödenmesinde ve kesilmesinde, aylığı bağlayan kurum mevzuatındaki esaslar uygulanır. " hükmüne yer verilmiş; yine konuyla bağlantılı olarak; 5510 Sayılı Kanunun değişik 106. maddesi ile, 142, 143, Ek 36, Geçici 20, 81, 87. maddeleri hariç yürürlükten kaldırılan 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun 1. maddesinde, bu Kanunun amacının, iş kazalarıyla meslek hastalıkları, hastalık, analık, malullük, yaşlılık ve ölüm hallerinde bu Kanunda yazılı şartlarla sosyal sigorta yardımları sağlanması olduğu belirtilmiş; 60. maddesinde, yaşlılık aylığından yararlanma esas ve şartlarına, 61. maddesinde, yaşlılık aylığının hesaplanmasına ilişkin düzenlemelere yer verilmiş, 134. maddesinde de, bu Kanunun uygulanmasından doğan uzlaşmazlıkların yetkili iş mahkemelerinde veya bu davalara bakmakla görevli mahkemelerde görüleceği belirtilmiş; geçici 81.maddesinde, "(Ek: 25/8/1999 - 4447/17 md.)

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte;

A) Bu Kanunun yürürlük tarihinden önce yürürlükte bulunan hükümlere göre yaşlılık aylığı bağlanmasına hak kazanmış olanlar ile sigortalılık süresi 18 yıl ve daha fazla olan kadınlar ve sigortalılık süresi 23 yıl ve daha fazla olan erkekler hakkında, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce yürürlükte bulunan hükümler uygulanır.

B) (Yeniden düzenleme: 23/5/2002-4759/3 md.) 23.5.2002 tarihinde;

a) (A) bendi kapsamında olanlar hariç sigortalılık süresi 18 (dahil) yıldan fazla olan kadınlar 20 yıllık sigortalılık süresini ve 40 yaşını doldurmaları, sigortalılık süresi 23 yıldan (dahil) fazla olan erkekler 25 yıllık sigortalılık süresini ve 44 yaşını doldurmaları ve en az 5000 gün,

b) Sigortalılık süresi 17 (dahil) yıldan fazla, 18 yıldan az olan kadınlar 20 yıllık sigortalılık süresini ve 41 yaşını doldurmaları, sigortalılık süresi 21 yıl 6 ay (dahil) dan fazla, 23 yıldan az olan erkekler 25 yıllık sigortalılık süresini ve 45 yaşını doldurmaları ve en az 5000 gün,

c) Sigortalılık süresi 16 (dahil) yıldan fazla, 17 yıldan az olan kadınlar 20 yıllık sigortalılık süresini ve 42 yaşını doldurmaları, sigortalılık süresi 20 yıl (dahil) dan fazla, 21 yıl 6 aydan az olan erkekler 25 yıllık sigortalılık süresini ve 46 yaşını doldurmaları ve en az 5075 gün,

d) Sigortalılık süresi 15 (dahil) yıldan fazla, 16 yıldan az olan kadınlar 20 yıllık sigortalılık süresini ve 43 yaşını doldurmaları, sigortalılık süresi 18 yıl 6 ay (dahil) dan fazla, 20 yıldan az olan erkekler 25 yıllık sigortalılık süresini ve 47 yaşını doldurmaları ve en az 5150 gün,

e) Sigortalılık süresi 14 (dahil) yıldan fazla, 15 yıldan az olan kadınlar 20 yıllık sigortalılık süresini ve 44 yaşını doldurmaları, sigortalılık süresi 17 yıl (dahil) dan fazla, 18 yıl 6 aydan az olan erkekler 25 yıllık sigortalılık süresini ve 48 yaşını doldurmaları ve en az 5225 gün,

f) Sigortalılık süresi 13 (dahil) yıldan fazla, 14 yıldan az olan kadınlar 20 yıllık sigortalılık süresini ve 45 yaşını doldurmaları, sigortalılık süresi 15 yıl 6 ay (dahil) dan fazla, 17 yıldan az olan erkekler 25 yıllık sigortalılık süresini ve 49 yaşını doldurmaları ve en az 5300 gün,

g) Sigortalılık süresi 12 (dahil) yıldan fazla, 13 yıldan az olan kadınlar 20 yıllık sigortalılık süresini ve 46 yaşını doldurmaları, sigortalılık süresi 14 (dahil) yıldan fazla, 15 yıl 6 aydan az olan erkekler 25 yıllık sigortalılık süresini ve 50 yaşını doldurmaları ve en az 5375 gün,

h) Sigortalılık süresi 11 (dahil) yıldan fazla, 12 yıldan az olan kadınlar 20 yıllık sigortalılık süresini ve 47 yaşını doldurmaları, sigortalılık süresi 12 yıl 6 ay (dahil) dan fazla, 14 yıldan az olan erkekler 25 yıllık sigortalılık süresini ve 51 yaşını doldurmaları ve en az 5450 gün,

ı) Sigortalılık süresi 10 (dahil) yıldan fazla, 11 yıldan az olan kadınlar 20 yıllık sigortalılık süresini ve 48 yaşını doldurmaları, sigortalılık süresi 11 (dahil) yıldan fazla, 12 yıl 6 aydan az olan erkekler 25 yıllık sigortalılık süresini ve 52 yaşını doldurmaları ve en az 5525 gün,

j) Sigortalılık süresi 9 (dahil) yıldan fazla, 10 yıldan az olan kadınlar 20 yıllık sigortalılık süresini ve 49 yaşını doldurmaları, sigortalılık süresi 9 yıl 6 ay (dahil) dan fazla, 11 yıldan az olan erkekler 25 yıllık sigortalılık süresini ve 53 yaşını doldurmaları ve en az 5600 gün,

k) Sigortalılık süresi 8 (dahil) yıldan fazla, 9 yıldan az olan kadınlar 20 yıllık sigortalılık süresini ve 50 yaşını doldurmaları, sigortalılık süresi 8 (dahil) yıldan fazla, 9 yıl 6 aydan az olan erkekler 25 yıllık sigortalılık süresini ve 54 yaşını doldurmaları ve en az 5675 gün,

l) Sigortalılık süresi 7 (dahil) yıldan fazla, 8 yıldan az olan kadınlar 20 yıllık sigortalılık süresini ve 51 yaşını doldurmaları, sigortalılık süresi 6 yıl 6 ay (dahil) dan fazla, 8 yıldan az olan erkekler 25 yıllık sigortalılık süresini ve 55 yaşını doldurmaları ve en az 5750 gün,

m) Sigortalılık süresi 6 (dahil) yıldan fazla, 7 yıldan az olan kadınlar 20 yıllık sigortalılık süresini ve 52 yaşını doldurmaları, sigortalılık süresi 5 (dahil) yıldan fazla, 6 yıl 6 aydan az olan erkekler 25 yıllık sigortalılık süresini ve 56 yaşını doldurmaları ve en az 5825 gün,

n) Sigortalılık süresi 5 (dahil) yıldan fazla, 6 yıldan az olan kadınlar 20 yıllık sigortalılık süresini ve 53 yaşını doldurmaları, sigortalılık süresi 3 yıl 6 ay (dahil) dan fazla, 5 yıldan az olan erkekler 25 yıllık sigortalılık süresini ve 57 yaşını doldurmaları ve en az 5900 gün,

o) Sigortalılık süresi 4 (dahil) yıldan fazla, 5 yıldan az olan kadınlar 20 yıllık sigortalılık süresini ve 54 yaşını doldurmaları, sigortalılık süresi 2 yıl 8 ay 15 (dahil) günden fazla, 3 yıl 6 aydan az olan erkekler 25 yıllık sigortalılık süresini ve 58 yaşını doldurmaları ve en az 5975 gün,

p) Sigortalılık süresi 3 (dahil) yıldan fazla, 4 yıldan az olan kadınlar 20 yıllık sigortalılık süresini ve 55 yaşını doldurmaları ve en az 5975 gün,

r) Sigortalılık süresi 2 yıl 8 ay 15 (dahil) günden fazla, 3 yıldan az olan kadınlar 20 yıllık sigortalılık süresini ve 56 yaşını doldurmaları ve en az 5975 gün,

Malûllük, yaşlılık ve ölüm sigortaları primi ödemiş bulunmaları şartı ile yaşlılık aylığından yararlanabilirler.(…)" hükmüne yer verilmiş; 01.10.2008 tarihinden itibaren yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 1. maddesinde, bu Kanunun amacının, sosyal sigortalar ile genel sağlık sigortası bakımından kişileri güvence altına almak, bu sigortalardan yararlanacak kişileri ve sağlanacak hakları, bu haklardan yararlanma şartları ile finansman ve karşılanma yöntemlerini belirlemek, sosyal sigortaların ve genel sağlık sigortasının işleyişi ile ilgili usul ve esasları düzenlemek olduğu belirtilmiş; 28. maddesinde yaşlılık sigortasından yararlanma şartlarına, 29. maddesinde yaşlılık aylığının hesaplanmasına ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir. Kanunun "Uyuşmazlıkların Çözüm Yeri" başlıklı

101. maddesinde ise, bu Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıkların iş mahkemelerinde görüleceği kurala bağlanmıştır.

Diğer taraftan, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun "5434 sayılı Kanuna ilişkin geçiş hükümleri" başlıklı Geçici 4. maddesinin birinci fikrasında; "Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Kanuna göre; aylık, tazminat, harp malûllüğü zammı, diğer ödemeler ve yardımlar ile 8/2/2006 tarihli ve 5454 sayılı Kanunun 1 inci maddesine göre ek ödeme verilmekte olanlara, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanunda kendileri için belirtilmiş olan şartları haiz oldukları müddetçe bunların ödenmesine devam olunur. Ancak, 5 ilâ 10 yıl arasında fiili hizmet süresi olan iştirakçilerden dolayı dul ve yetim aylığı almakta olanların, aylık ve diğer ödemeleri, bu Kanunun 32 nci, 34 üncü ve 37 nci maddelerindeki şartları haiz oldukları müddetçe devam edilir." hükmüne, aynı maddenin beşinci fikrasında ise; "Bu madde kapsamına girenlerin aylıklarının bağlanması, artırılması, azaltılması, kesilmesi, yeniden bağlanması, toptan ödemeleri, ilgi devamı, ihya ve borçlanmaları, diğer ödemeler ve yardımlar ile emeklilik ikramiyeleri hakkında bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılır ve bu maddenin uygulanmasında mülga 2829 sayılı Kanun hükümleri ayrıca dikkate alınır. (Ek cümle: 16/06/2010-5797 S.K/10. md.) Ancak, Polis Akademisinde öğrenim görmekte olan öğrencilerin yetim aylıkları bu öğrenimleri süresince kesilmeksizin ödenmeye devam edilir." hükmüne yer verilmiştir.

31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır. 5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi) hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 nci ve Geçici 4 ncü maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 ncü maddesinin birinci fikrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun bazı hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesinde yer alan "…bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı redle sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararın Mahkememiz önündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır: "…5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir… Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir. Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulanan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır…"

Yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmaya devam edileceği; ancak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanunun değil 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Uyuşmazlığa konu olayda; 10.11.1963 tarihinde doğan davacı B.K.'un ilk olarak 04.03.1981-01.06.1981 tarihleri arası, daha sonra ise 12.11.1983 tarihinden 20.3.1984 tarihleri arasında aralıklı olarak, farklı okullarda vekil öğretmenlik yaptığı; bu hizmetlerinin bir kısmının Emekli Sandığı kapsamında değerlendirildiği; davacının bunun dışında SSK'lı, doğum borçlanmasından kaynaklı prim gün sayısının mevcut olduğu; davacının 19.03.2015 tarihinde emeklilik

tahsisi için davalı kuruma başvurduğu; ancak talebinin SGK Başkanlığı, Adana Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü, Çukurova Sosyal Güvenlik Merkezinin 08.06.2015 tarih ve 8471609 sayılı işlemiyle; 506 sayılı yasanın geçici 81. Maddesinin B bendinde istenilen şartlardan, "58 yaşını 10.11.2021 tarihinde dolduracağı" şartını yerine getiremediğinden, şimdilik hakkında yapılacak işlem bulunmadığı gerekçesiyle karşılanmadığı; aynı yazının sonundaki Not kısmında da; davacının "Emekli Sandığına tabi hizmetlerinin 18 yaş altında sürelerinin değerlendirilmediği"nin ifade edildiği; davacı vekili tarafından ise, müvekkilinin 1981 yılındaki çalışmalarının 18 yaşını ikmal etmediği gerekçesi ile hizmet süresinde ve emeklilik işlemlerinde hesaba dahil edilmediğinden bahisle; emeklilik tahsisi yapılmasına ilişkin 19.3.2015 tarih ve 1533479 sayılı başvurusunun, 506 sayılı Kanun'un 81. maddesinin (B) bendinde istenilen şartı taşımadığından bahisle reddine ilişkin 08.06.2015 tarih ve 8471609 sayılı Çukurova Sosyal Güvenlik Merkezi işleminin iptali istemiyle dava açıldığı anlaşılmıştır.

Bu durumda, 2829 sayılı Kanun'un 8. maddesinde, hizmet birleştirmesinde son yedi yıllık fiili hizmet süresi içinde fiili hizmet süresi fazla olan kurumca kendi mevzuatına göre aylık bağlanacağının ve ödeneceğinin kurala bağlandığı, bu kapsamda davacın vekil öğretmenlik yaptığı 1984 yılından sonra tamamen Sosyal Sigortalar Kurumuna tabi olarak primlerini ödediği; dolayısıyla, sigortalılık süresinin başlangıcı ve yaşlılık aylığı bağlanmasına yönelik talebinin de 5510 sayılı Kanunun işaret ettiği 506 sayılı Yasa'nın yaşlılık aylığından yararlanma esas ve şartlarını belirleyen hükümleri çerçevesinde irdeleneceği, dava konusu işlemin de 506 sayılı Yasa hükümleri doğrultusunda tesis edildiği gözetildiğinde; idari yargının görev alanına ilişkin 5510 sayılı Yasa'nın 5434 sayılı Emekli Sandığı Kanununa yönelik geçiş hükümleriyle ilgili olmayan, 506 sayılı Yasa hükümleri değerlendirilmek suretiyle çözümlenmesi gereken uyuşmazlığın görüm ve çözümünün adli yargı mercilerine ait olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, davanın görüm ve çözümünde adli yargı yeri görevli olduğundan, Adana 1.İş Mahkemesinin 25.5.2016 gün ve E:2015/385, K:2016/285 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Adana 1.İş Mahkemesinin 25.5.2016 gün ve E:2015/385, K:2016/285 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 25.06.2018 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Şükrü	Mehmet	Ahmet Tevfik
NECİPOĞLU	BOZER	AKSU	ERGİNBAY

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Aydemir	Birgül
AYDIN	TUNÇ	KURT